

ELŐFIZETÉSI ÁRA	FŐSZERKESZTŐ	SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
EGÉSZ É 16. K ÉVRE	DR. BISCHITZ BÉLA	BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.
EGYED ÉVRE 4.-K	ÜGYVÉ	TELEFON 108-00.
		HIRDETÉSEK 1000. SZÁMÍTÁSSAL DIJSZABÁS SZERINT.

Réz-szükséglet.

— Egy kis elmélkedés. —

Néhány éve annak, hogy a hazai fémipar stagnáló állapotáról irván, megemlékeztünk rézbányászataink helyzetéről is. A sorok közt sejtetni engedtünk egy interview-t, melyet e sorok írója egy rendkívül előkelő német birodalmi államférfiaval folytatott. Ezek a kérdések egyáltalában és mélián nagyobb figyelmet érdemeltek. De hát hazánk ép azért fejlődik oly rohamosan, mert mindig kellő figyelemre találnak a komoly szavak, bárhonnan is jöjjenek.

A most dúló nagy háboru lehetőségét hangoztatván, — hiszen a hármass entente már megvolt utaltunk az Európában centrális helyzetet elfoglaló hatalmaknak bizonyos bányaterületek tekintetében a fengereken túli országokra utalt helyzetére s igyekeztünk a német vezetőállásban levő államférfit meggyőzni arról, hogy egy „kontinentális zár” (Continental Sperre) igenis lehetséges és a réz, ha ki nem is fogy, de megdrágíthatja erősen a hadviselést, már pedig Montecuccoli szerint különösen a háboruban a legfőbb jó a pénz. Egyenesen utaltunk arra, hogy jó lesz közrehatni a magyar fémipar fejlesztésére és talán a német kormánykörök hassanak oda, hogy a német tőke a beigazoltan jó felhagyott vagy meg nem nyitott magyarországi fém- és jelesen rézbányákban is keressen elhelyezést, már csak a német birodalom nagyobb biztonsága érdekében is, de meg a német tőke jó elhelyezéséért is. A német vasszorgalmat t. nem hitte e sorok írója oly könnyen agyonüthetőnek, mint a magyar ipar tehetetlen erőlködéseit — századokon át. A német ipart nem szüntette be a világverseny, világpiac konjunktúrális áralakulása, de a mi virágzó thoroockói vasiparunk, mely jóléttel látta el a kies erdélyi városkát, a vastelepek dacára egyszerűen megszűnt. Egész rézbányászataink eltűnt, ezüstbányászataink haldoklik egész fémiparunk pedig halódik.

A német államférfi nem mosolygott fölényes derével. Rövides, interview-re volt elkészülve és — két óra hosszat feszült figyelemmel hallgatta e sorok írójának fejtegetéseit egy — exotikus országnak, a gyarmati helyzetű Magyarországnak közgazdasági viszonyairól s ezzel kapcsolatosan arról, hogy a német tőkének talán nem is oly halálos érdeke, hogy csakis Ázsia legkeletibb, meg Afrika délkeleti s délnyugati részeiben találja meg kizárólag kolonizációs törekvéseinek működési terét. Hogy itt van Magyarország, egy rendezett jogállam, melyben a német kereskedőt a német kereskedelmi törvény védi, hiszen

a magyar kereskedelmi törvény amannak csak fordítása; ahol a vasuti vonalak már megvannak (köztiük akad elsőrangú is), de nem mindig kell előbb megépíteni, mint bárhol egyebütt meg kell építenie a németnek még Kis-Ázsiában is, hogy a német tőkét különösen szívesen favorizálná Magyarország, hisz ott van a „Rudai 12 Apostol Bányatársaság”, amely tisztára német alapítás, német birodalmi tőke s amelynek exorbitáns virágzása világos bizonyítéka annak, hogy Magyarországon lehetséges floreábilis német vállalkozás; hogy a német tulajdont csaknem novellári legislatio útján védjük Magyarországon hogy t. i. a már szállóigévé lett aranylopások megakadályozását monstre-perben, a büntetőtörvénykönyvet bírói uton interpretálva, szigorítottuk, csak-hogy beigazoljuk a német tőke előtti, hogy nyugodtan telepedhetik be ide, nem engedjük tulajdonát jogtalan uton kifosztani; hogy a sajtó is ezt mozditja elő, hisz *A Banya* a német tőkét egy évtizede támogatja, példa a Várpalotai ipartelepck r.-t., Witzleben-Aitdöbern Henrik német birodalmi gróf alapítása, vagy „Rudai 12 Apostol Bányatársaság” amelynek kizárólagos érdekében indult az aranylopások megállításának széles alapon lefolytatott akciója s ennek akciónak előharcosa, önzetlen — teljes háttérrel mondhatjuk — legörzötlenebb előharcosa volt *A Banya*, amely ugyebár mégis csak magánvállalkozás és lehet, sőt szabad keresnie és nyereszkeskednie, megse telte meg: ám lássa a német tőke, hogy a magyar sajtó felismeri a közérdeket, lássa, hogy a magyar sajtó tisztességes, hogy a magyar sajtó megvédi a német tőkét és vállalkozási kedvet.

A német államférfi feszült figyelemmel hallgatta és csak két felelete volt, az egyik kérdés gyanánt hangzott „Mi tud mindezekből a magyar pénzügyminiszter s mit csinálnak a magyar pénzügyintézetek?” A másik felelete volt, hogy „az nem lehetséges” i. a kontinentális zár nem lehetséges. Emerre megfelelt az idő, bé az is igaz, hogy Anglia perfidiáira nincs példa a világtörténelemben. Az előbbire mi feleltünk meg „A magyar pénzügyminiszterek egy évtized óta obstrukciókban merítik ki jobb erőiket, költségvetés nélkül gazdálkodni lévén kényszerítve. Még boldogok, ha fel nem akasztják őket ezért! A bankok pedig?! Egy bank most öt mérlegében a mellére, hogy ideszovala egy s negyed milliárdot kezel. Mi ezt akkor is tudtuk. Meg is mondtuk a német államférfiának. De hisz ép ez az!” Hát teljesítik is vajjon köteleességüket a mi pénzügyintézetek? Valóban jó üzletemberek-e? Aki egy közgazdász objektív szintelen szemüvegén át szemléli

a sivár magyar közgazdasági életet, az méltán kérde, hogy hol lehetne ma a magyar bányáipar s hogy vajjon keletkezhetett volna-e már magyar ipar, ami nincs, ha pénzintézeteinkben volna koncepció vállalkozási mersz és igazi nagystílusú kezdeményezés s valójában nem szüklátkörűek. Hisz a külforgalmi statisztika évek óta mutatja, hogy rézbehozatalunk mekkora. Hát még Ausztriával együtt. Hogy pedig rezünk van, azt egy „magyar“ financier-nek „lehet“ tudnia. A tőke is megvolt. De hol volt a bankokban a perspektiv, a látszólag távoleső fogalmak társasítására való képesség s az üzleti szellem, mely megteremtívén az új iparágat, azt fiorealóvá is tudná tenni. A tálakat körülülük azonban és oda homonovus nem juthat többé, ha csak bele nem házasodik a — tálba.

És mindhiába van meg a veritabilis lehetőség arra, hogy Magyarországon nagy vonalú gazdasági kialakulás, új és nagy dimenzióju bányáipar s ennek nyomán új iparágak keletkezzenek, amint Wekerle ezt minapi felolvasásában pozitív alakban nálunk ékeesebben kifejtette. Amíg azokhoz a bizonyos tálakhoz nem engednek másit is, komoly, erős akaratu, amerikaias izű munkásokat, amilyen különben a német is, másszóval, amíg Magyarországon nem megy át a vezelő emberek vérébe az az igazság, hogy „Den richtigen Mann auf den richtigen Platz“; amíg nem lesz szabad az érvényesülés, addig nem lesz a minden ipar alapját képező igazi bányászat.

HAZAI HIREK.

Halálozás. A magyar bányászati szaknak ismét egyik kiváló munkása muít ki.

Folyó évi február hó 21-én helyezték örök nyugalomra *Joós Istvánt*, a Ferenc József rend lovagját, a Diósgyőri vas- és acélgvár h. igazgatóját, az állami szénbányák központi igazgatóját a Farkasréti sírkertben. Az elhunyt életének javarészét a szénbányászatnak szentelte. Hosszabb ideig volt a Diósgyőri vas- és acélgvár szénbányáinak vezetője, ebből az állásából került az állami szénbányászat élére. Kollégái puritán jellemű, szorgalmas, munkás, kiváló szakembernek ismerték, akire még igen nagy szükség lett volna az állami szénbányászat nagy feladatainak megoldásánál. A végtisztességen a nagy és diszes rokonságon kívül részt vett szakközönségünk számos kiváló tagja. Képviseltette magát a pénzügy- és kereskedelmi miniszterium, a B. és K. Egyesület, a bányászati és bányahatósági ügyosztály, a bányakapitányság, az állami vasgyárak igazgatósága, az állami szénbányászat több vidékről feljött kiküldöttével.

A halottat *Hajpál* Benő budai ev. reform. esperes megható és magasszárnyalású gyászbeszéddel bucsuztatta el. *Joós István* hosszú szenvedés után bekövetkezett, de mégis váratlan halála szakkörökben mély és őszinte részvétet keltett.

Hőseink. Sokat ígérő életének virágában ragadta el tőlünk a halál egyik kedves kartársunkat, *Kreutzer Lajos* tatabányai bányamérnököt. Mint katona rettentetlen bátorsággal és kitartással harcolt az északi harctéren, ahol végzetes botásgégét szerozte, amelyben január 30-án Eperjesen elhunyt. Emlékét kegyelettel őrizzük. — *Marcus Simon* az Avrámi sztanzsai bányamunkás az északi harctéren hősi halált halt. — **Az aknaszlatinai m. kir. főbányahivatal kerületéhez tartozó, nemkülönben rónaszéki és aknasugatagi m. kir. szénbányaművek tisztviselői közül a részleges és általános mozgósítás folytán hadi szolgálatra bevonultak:** *Dr. Várady László m. kir. bányorvos* mint segéd-

orvos a 12. számú népfelkelő gyalogezredhez, előlépett főorvossá. *Gáti Gyula m. kir. számellenőr népfelkelő hadnagy* a 12. számú honvéd gyalogezrednél előlépett főhadnaggyá. *Karvas Rezső m. kir. segédmérnök* a 9. számú honvéd huszárezredbeli népfelkelőhadnagy előlépett főhadnaggyá. *Koos Béla m. kir. bányagyakor-nok* a cs. és kir. 4. számú utászászlóaljbeli tartalékos hadapród a cs. és kir. 2. számú utászászlóaljhoz. *Elek István* tanító, póttartalékos tizedes a 85. számú cs. és kir. gyalogezrednél, *Orosz Ede* kincstári tanító mint póttartalékos a 12. számú népfelkelő gyalogezredhez. *Meleghegyi Sándor m. kir. mázsatiszt* mint tartalékos népfelkelőhadnagy a 12. számú népfelkelő gyalogezredhez. *Kósa István m. kir. mázsatiszt* mint tartalékos őrmester a 12. számú népfelkelő gyalogezredhez. *Szongott Miklós m. kir. számellenőr, tartalékos hadnagy* a 12. számú honvéd gyalogezrednél. *Parniczky Aladár m. kir. számtiszt, tizedes* a 12. számú honvéd gyalogezrednél. *Nagy Pál m. kir. számtiszt, zászlós* a 21. számú honvéd gyalogezrednél, előlépett hadnaggyá. *Nagy Ede m. kir. számgyakor-nok, tizedes* a 85. számú cs. és kir. gyalogezrednél. **Megsebesült.** *Parniczky Aladár* a 12. honvéd gyalogezredbeli tizedes. Fogsgába esett *Szongott Miklós m. kir. számellenőr, tartalékos hadnagy* a 12. számú honvéd gyalogezrednél Oroszországban. — **Megsebesültek.** A sztanzsai aranybánya vállalat munkásai közül: *Flórián Miklós, Cracium János* a *Jánosé, Bota Péter* az *Avramé, Cracium János* a *Péteré, Goga, Cracium Avram Delektur, Campian János* a *Mihályé, Cracium János* az *Avramé, Huztika, Mrens János Inf., Onca Gavrilá, Orb Avram, Urša János* a *Péteré, Nicula János* a *Jánosé, Carzolea András, Tiszti Péter* az *Aróné, Mihalen János* a *Józsefé, Mihalen Miklós* a *Józsefé, Trif János* a *Sándoré, Grozár Péter, Cretin János, Pascan Gerő.* — Súlyosan megbetegedtek a sztanzsai aranybánya vállalat alkalmazottai közül: *Mihes János* üzemenvezető helyettes, *Branca György, Marincse Avram, Doncea János, Marcus Péter* az *Avramé bányamunkások.* — **Hadifogsgába estek** a sztanzsai aranybányavállalat alkalmazottai közül az északi harctéren: *Furduj György* az *Avramé, Cracium Péter Buofi, Marcus János Inf, Orb Avram, Stanculesz Miklós, Trif János* és *Hendrea János*

Salgótarjáni közgyűlése. A Salgótarjáni Köszénbánya r.-t. február 20-án tartotta meg dr. *Chorin* Ferenc főrend elnökléte mellett 47. évi közgyűlését. A közgyűlésnek az elnök beszéde különös jelentőséget adott. *Chorin* Ferenc, mint a magyar gyáripar vezérférfia, igen értékes beszédet tartott a magyar ipar háborus helyzetéről s ebben a keretben szolt a magyar széntermelés fejlesztésének nagy és országos jelentőségéről.

A határozatképesség megállapítása után az elnök a jegyzőkönyv vezetésére *Dezsényi Gyula* igazgatót kérte föl, a hitelesítésre pedig *Weisz Fülöp* és *Salamon Jakab* részvényeseket. A háboru kitörésekor a fiatal, begyakorolt munkások javarésze a zászlók alá sietett. A forgalom megnehezült s már attól lehetett tartani, hogy a termelés megakad. Mindent elkövetett a társulat, hogy a közönségnek kellő mennyiségű fűtőszén álljon rendelkezésére. Az évi mérleg 6,745.902 korona 10 fillér összes jövedelmet mutat ki. Az igazgatóság indítványozza, hogy osztaléku részvényenkint 32 koronát fizessenek. Ezután a felügyelő-bizottság eddigi tagjait: *Jellinek Lajost, Horánszky Dezsőt* és *Molnár Viktort* újból egyhanguan megválasztották. *Chorin* elnök mondta ezután a következő beszédet:

— Ugy érzem, tisztelt uraim, — kezdte beszédét *Chorin* — hogy nem lesz fölösleges, ha iparunk helyzetéről a mai rendkívüli körülmények között néhány szót intézek önökhöz. Nehéz napokat élünk és a nemzet két irányban teljesítette hivatását: egy-

részt a harctéren, másrészt a gazdasági munka terén. Vitéz katonáink hősiessége és áldozatkészsége a harctéren csodákat művel és örök hálára kötelezte a nemzetet. Meg vagyok arról győződve, hogy a nemzet sohasem fog megfélemlkezni arról, mivel tartozik azoknak, kik hazánk főnnállását, hajlékunk biztosságát, nemzetünk becsületét annyi önfeláldozással védik és mindnyájan készséggel fogjuk viselni azon terheket, melyeket e kötelesség beváltása reánk róni fog. Méltán sorakozik e mellé az a nagy feladat, amely a hazai iparnak a háboruban jutott. Biztosítani kell a hadsereg harc-képességét és az itthonmaradottak megélhetését, biztosítani az ipar kontinuitását, amely az államot a nagy tétel viselésére képessé teszi. Konstátálhatom, hogy a magyar ipar feladatát fényesen oldotta meg. Különösen elmondhatjuk ezt a magyar szénbányászatról. A háboru kitörésekor a szénbányaipar sok ezer munkását veszítette el, egyedül a mi vállalatunktól közel négyezer munkás teljesít katonai szolgálatot. Ehhez járult a külföldi szén behozatalának megcsappanása, ami válságossá válhatott volna az országra. Minden erőt meg kellett szervezni e baj elhárítására. Újból kellett szervezni a termelést. De örömmel és meglepődéssel állapíthatom meg, hogy a nagy feladatot a magyar bányászat szerencsésen oldotta meg. Az Államvasut és a magánipar igénye csorbát nem szenvedett. Ezáltal vált lehetségessé, hogy az Államvasut teljesítette feladatát s ezáltal vált lehetségessé, hogy a hadfőlszerelő ipar is teljes erővel dolgozhatott. Ha ehhez hozzáteszem, hogy a drágaság ellenére főnnálló kötelességeinket minden áremelés nélkül teljesítettük, akkor bizonyos önérzettel mondhatjuk, hogy becsületesen munkát végeztünk. Az elnök beszédét nagy és lelkes éljenzés követte.

A Magyar Ruggyantaárugyár osztaléka. A Magyar Ruggyantaárugyár R.-T. — mint értesülünk — jó eredménnyel zárta le üzletét és 33 korona osztalékot fog fizetni, éppen úgy, mint az előző évben. A vállalatnak Párisban és Londonban különböző érdekliségei vannak és ezekre tekintettel nagyobb összeget fordítanak majd a tartalékok dotálására. Az üzleti eredmények azonban így is lehetővé teszik, hogy a vállalat olyan osztalékot fizessen részvényeseinek, mint az előző esztendőben.

Közgyűlés. A *Budapesti Általános Villamossági Részvénytársaság* március 7-én fogja megtartani 21. rendes közgyűlését a következő napirenddel 1. Az

igazgatóság 1914. évi üzleti jelentésének előterjesztése. 2. A felügyelőbizottság jelentésének előterjesztése. 3. Határozathozatal az 1914. évi üzleti zárszámadások jóváhagyása és a tiszta nyereség felosztása iránt. 4. Az igazgatóság javaslata az alapszabályok 20. és 26. §-ainak módosítása tárgyában. 5. Az alapszabályok 20. §-a értelmében az igazgatóság választása.

Mérlegek. A *Magyar-német kovaföld r.-t.* zárószámadásában 247.336 korona veszteséget mutat ki az előző évi 196.446 korona veszteséggel szemben. — A *Tihai kőszénbánya r.-t.* (Dés), amely 1911-ben alakult 500.000 korona alaptőkével, legutóbbi mérlegében 41.055 korona veszteséget számol el, az első évi 26.000 korona veszteséggel szemben. A társaság bányatölteit és befektetéseit 466.892 korona (1912-ben 450.601 korona) értékkel mutatja ki, amiből eddig leírásokat nem fogantatosítottak. — A *Vulkan gépgyár r.-t.* 115.679 korona nyereséggel zárta az esztendőt. A bécsi üzem 133.277 korona nyereséget mutat ki. A nyereségből 200.000 korona kerül felosztásra öt százalékos osztalék gyanánt, 10.000 koronát a tartalékba helyeznek és további 20.000 koronával a munkásbaleteti tartalékot gyarapítják. A fennmaradó 148.854 koronát új számlára viselik át.

A *Worthington szivattyugép r.-t.* 31.396 korona nyereséget mutatott ki. A vállalat ennek öt százalékaival a tartalékalapját gyarapítja, a fennmaradó összeget a következő ületév számlájára viseli át. — A *Fémipari tömegáru és szerszámgyár r. t.* 1914. július 11-én tartott közgyűlése 298 darab, egyenként 100 korona névértékű társulati részvény megsemmisítése által a 100.000 korona alaptőkének 20.800 koronával való leszállítását határozta el. — A *Dr. Wagner és társai egyesült gyárak r.-t.* 1914. szeptember 30-án lezárt mérlegében 211.628 korona (1912–1913-ban 197.880 korona) nyers jövedelmet mutattak ki, amiből kiadtak kamatokra 13.110 (11.526) koronát, költségekre 179.875 (194.045) koronát, kétes követelések címén pedig 17.124 (18.450) koronát irtak le. A mérleg tehát az előző évi 23.063 korona veszteség tekintetbe vételével 21.544 korona veszteséggel zárul. A 750.000 korona alaptőkével bíró társaság hitelezőknek 203.969 koronával (az előző évben 119.552 koronával), leszállított váltókért 284.622 (293.896) koronával és elfogadványokért 127.660 (70.692) koronával tartozik. — *Bu-gária mészipar részvénytársaság* főzárószámadása 1914. december 31-én *Vagyoni Ingatlanok* feltára és anyagok berendezések, gépek és leltárak 421.651.42 K, üzemi anyagok 20.992.23 K, kő- és mész készlet 22.717.43 K, összesen 465.361.08 K. Pénztár és értékpapírok pénztárkészlet Budapesten 2886.69 K, betétek pénztárkészletnél 871.79 K, értékpapírok (magyar koronajáradék, részvények) 25.800 K, letétek értékpapi-

**LAUFER
GÉPGYAR**

Budapest VII.
Palota-út 1511.
Telefon. 75-40.

Kötelpályák.
Kisvasutak.
Bányakocsik.

rokban 32.200 K, összesen 61.758-48 K. Adósok: külföldi adósok 48.476 40 K, Főösszeg 575.595-96 K. Teher Részvénytőke: 1500 darab részvény à 200 K = 300.000 K. Tartalékok: leirási tartalékszámla 95.000 K, tartalékalapszámla 5000 K, összesen 100.000 K. Hitelezők különböző hitelezők 124.182 84 K. Letétek értékpapirokban 32 200 K, összesen 156.382 84 K. Nyereség- és veszteségszámla tiszta jövedelem 1914. évre az 1913-iki maradvánnyal együtt 19 213 12 K. Főösszeg 575.595 96 K. Nyereség- és veszteségszámla 1914. évre. Tartozik: Általános igazgatási költségek és adókért 28.127-85 K. Leírás a gépek, eszközök és egyéb üzletfelszerelések felhasználása folytán beállott értékcsökkenésért 1914. évre 20.000 K. Tiszta jövedelem az 1913-iki maradvánnyal együtt 19 213 12 K. Főösszeg 67.340 97 K. Követel: Maradvány 1913 ról 3096 82 K. Értékpapirjaink és takarékpénztári betétek kamata 462 42 K. Üzemünk jövedelme 63 781-73 K. Főösszeg 67.340 97 K.

Shállítás. Készszurok. A magyar királyi államvasutak igazgatósága 1915 április 15-től 1915 október 14-ig, esetleg 1916 április 14-ig szükséges készszurok szállítására nyilvános pályázatot hirdet. A készszurokból 1915 április 15-től 1915 október 14-ig 125, 1916 április 14-ig 150 tiz tonna waggon szállítandó. A szállítandó anyag minőségi feltételként kikötetik, hogy az szobahőmérsékletnél közép kemény, olvadáspontja Kraumer-Sarnow-módszer szerint 60° C legyen. Kikötetik továbbá, hogy a szurok 65 % illórést és 35% kokszt adjon, mely utóbbi kemény legyen.

A szállítási feltételek a m. kir. államvasutak igazgatóságának anyag- és leltárbeszerzési osztályánál Budapesten (VI., Andrásy-ut 73., II. em.), továbbá a m. kir. államvasutak valamennyi üzletvezetőségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, vagy a megállapított ár előzetes beküldése mellett a m. kir. államvasutak központi nyomtatványtáránál (Budapest, VI., Andrásy-ut 75.) a feltételek megnevezése és számának idézése mellett posta útján is megrendelhetők.

Az általános szállítási feltételek minden egyes példányáért 50 fillér, posta útján való megküldése esetén pedig még külön 50 fillér postaköltség is készpénzben, vagy m. kir. postajegyekben a m. kir. államvasutak igazgatósága központi nyomtatványtárának előzetesen beküldendő.

Az ajánlattevő a kiirt teljes vagy ennél kisebb mennyiségre is tehet ajánlatot.

Amennyiben félévi szükségletnél nagyobb mennyiségre tesz ajánlatot, az ajánlati ár külön adandó meg a félévi és külön az ennél nagyobb mennyiségre.

Az ajánlatban pontosan kiteendő az anyag származása és gyártási helye.

Az általános szállítási feltételek 2. §-ában megállapított módon kiállított a cégnek legutóbbi hitelesített cégkivonatával fészereit egykoronás magyar okmánybélyeggel ellátott és két tanu előtörözése mellett cég-szerűen aláírt ajánlatok, jelen ajánlati felbívással együtt, mely utóbbi ivenkiint szinten egykoronás magyar okmánybélyeggel látandó el, sértetlen borítékban s a cég pecsétjével lepecsételve ezen külcimmal: „Ajánlat a 13.004/1915. számhoz” legkésőbb 1915. évi március hó 10 én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak igazgatóságának anyag- és leltárbeszerzési osztályánál (Budapest, VI., Andrásy-ut 75., II. em., 54. ajtószám) benyújtandók vagy posta útján beküldendők, ahol és amikor az ajánlatok felbontatni fognak, mely felbontásnál az ajánlattevők vagy igazolt képviselőik is jelen lehetnek.

Az általános szállítási feltételek 3. §-ában megállapított bánatpénz 1915. évi március hó 9-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak központi főpénztáránál (Budapest, VI., Andrásy-ut 75. sz.) leteendő. A letett bánatpénz összege megemlítendő, azonban a letétjegy vagy közjegyzőileg hitelesített másolata nem melléklendő.

Az ajánlatok feletti döntés 1915. évi április hó 15-ig fog megtörténni.

A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának a jogot, hogy addig is, míg az ajánlatok fölött döntőleg határozná, egyes ajánlattevőknél az ajánlati árak mellett megrendeléseket tehesse.

Kikötetik továbbá, hogy készszurok bérmentve a m. kir. államvasutak Rákos állomására ajánlatod, hová az anyag a megrendelő levelek szerint lesz szállítandó.

Ajánlattevő tudomásul veszi, hogy amennyiben a szállításban része ittenék, a megköendő ügylethől folyó számlabeli követelése a m. kir. postatakarékpénztár a ján fognak kiegyenlített. Szállító tartozik tehát a m. kir. postatakarékpénztár cheque és clearingforgalmába betéplni.

Cégjegyzési hírek. Magyar Onművek, Lossinszky Imre, főtelep Budapest. Mechwart Hugó cégvezetői jogosultsága bejegyeztetett. Coburg Fülöp bereg-főle banya- és kohóművek r.-t. Luckmann Henrik dr. és Urbán Pál igazgatósági tagoknak ebbeli minőségük, továbbá múlt évi december hó 18-án tartott rendes közgyűlés által elhatározott alapszabálymódosítás bejegyeztetett. — Teudloff—Dittrich budapesti armatura szivattyu- és gépgyár r.-t. Stein Emil dr. igazgatósági tagnak ebbeli minősége és cégjegyzési jogosultságának megszűnése bejegyeztetett. Deutsch Bertalan chamotte- agyagárugyár r.-t. Neumann Zsigmond igazgatójimmal felruházott tisztviselőek alapszabályszó cégjegyzési jogosultsága bejegyeztetett.

Hirsch Frank Budapest—Salgótarján gépgyár- és vasúti t. Gallasy István dr. igazgatósági tagnak ebbeli minőség és cégjegyzési jogosultsága bejegyeztetett. Acrogengazgyár Építő- és Üzemvállalat, Fialy Károly Lipót, főtelep Budapest, ezen cégnek megszűnése bejegyeztetett. — Vegyműipar Részvénytársaság, főtelep Budapest. Telecskai Lóbl Máttyás és Sztimann Gyula igazgatósági tagok ebbeli minőségüknek és cégjegyzési jogosultságuknak megszűnése bejegyeztetett. Seidl Gyula első verseci gépgyár vas- és ércöntőde. főtelep Versec. Franck Coelly cégvezető cégjegyzési jogosultsággal ruházattott fel.

DEUTSCHER BERICHT. INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT

Die Debreczener Metallwarenfabrik A.-G., welche im Jahre 1911 mit einem Grundkapital von 300.000 K gegründet wurde, wird liquidiert. Zu Liquidatoren wurden bestimmt: Graf Josef Degenfeld, Andreas Márk, Eduard Fürst, Dr. Leopold Spitz, Dr. Max. Moskovitz, Stefan Tóth, Dr. Ernst Petyko.

VALÓDI

PERSA SZÖNYEGEK

minden létező minőségben, színben és méretben.

≡ NAGY VÁLASZTÉK! ≡

OLCSÓ SZABOTT ÁRAK!

≡ TELEFON-SZÁM 140-64. ≡

POLGÁR HUGÓ ÉS EMIL
Budapest, V., Erzsébet-tér 18. (Sas-u. sarok).